

personfradraget med 10.000 kr. og om en forhøjelse af grænsen for mellemskatten til 215.000 kr. På den måde kan vi få sat trækprocenterne mærkbart ned for de laveste indkomster, så de typisk vil falde fra omkring 45 pct. til 30 pct. Det er et forslag, som giver nogle meget markante skattelettelser i bunden af skattesystemet, og det er der efter vores mening også meget brug for.

Jeg er helt enig med skatteministeren i, at skattelettelser skal finansieres fuldt ud. Der er ikke råd til at give skattelettelser, som ikke er finansieret. Til gengæld mener vi også i SF, at der er ganske mange kilder at hælde af, når man skal finansiere skattelettelser til de laveste indkomster.

Jeg vil gerne pege på, at indkomstskatten er blevet sat meget markant ned for de velstillede. Vi mener, der er grund til at rette op på det igen. Vi mener også, der er grund til at få fjernet det skrå skatteloft, som i øjeblikket er hovedårsagen til, at de rigeste slipper billigere i skat, samtidig med at de laveste indkomster får stigende skatter, når kommuneskatten bliver sat op. Jeg tror, at de fleste i regeringspartierne må give mig ret i, at det fordelingspolitisk er fuldstændig uholdbart.

Et meget stort bidrag til en skattereform kan også komme ved, at vi sanerer rentefradraget. SF foreslår, at vi lægger et loft over rentefradraget på 100.000 kr. pr. person, og at vi så nedtrapper det loft til nul i løbet af 25 år. Det betyder, at det umiddelbart kun rammer dem, der har utrolig store og dyre boliger. Det betyder, at alle, der har normale boligforhold, får en fair chance for at afvikle gælden i løbet af 25 år, og det betyder, at der stort set ikke vil være nogen, der bliver ramt af det, men at vi på lang sigt opnår at få rentefradraget ud af selvangivelsen.

Vi synes, det nuværende system er meget uhensigtsmæssigt, fordi det præmierer gældssætning, og det er vel i virkeligheden en af de medvirkende årsager til, at vi har haft så store underskud på betalingsbalancen i 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne, og dermed medvirkende årsag til vores store udlandsgæld. Lad os da komme væk fra det.

Til gengæld kan vi godt diskutere en aftrapning af lejeværdien, når rentefradragsretten forsvinder. De ting hænger nemlig uløseligt sammen, og vi håber, at regeringen også har den opfattelse, så man ikke i kortsigtede finanslovsforhandlinger pludselig igen begynder at øse ud af pengene til skattelettelser til de mest velstillede.

Vi vil samtidig indføre en statslig ejendoms-skat på ejendomsværdier over 150.000 kr. pr. husstand. På realrenteafgiftens område foreslår vi indførelse af et gulv, så staten ikke risikerer store tab ved lavinflation.

Vi lægger også vægt på, at skattesystemet kommer til at få en større miljømæssig effekt. Vi lægger op til afgifter på energiforbruget på færger og fly, differentieret afgift efter elforbrug på hårde hvidevarer, afgift på husholdningskemikalier, reklamer, emballage, engangsservice og affald.

Biltrafikken er også et af de områder, hvor Danmark har meget store problemer med at nedbringe ressourceforbruget og forureningen, og derfor foreslår vi en øjeblikkelig forhøjelse af benzinprisen med 1 kr., vægtafgiften omlagt til en højere differentieret miljøafgift og en omlægning af befordringsfradraget, så amterne inden for den nuværende provenuramme selv kan afgøre, om de vil fortsætte med fradraget, eller om de geografisk kan få en langt bedre løsning ved at investere pengene i en udbygget kollektiv trafik.

Vi ved jo godt, at de fysiske betingelser er meget forskellige, selv om vi er et lille land, og derfor er der sådan set ikke nogen grund til at have de samme spilleregler i tyndt befolkede egne og så i områder, hvor der er et finmasket net af kollektiv trafik. Samlet vil vores pakke nedbringe trafikmængden med 15 pct. og trafikens CO₂-forurening med 20 pct. Det er der hårdt brug for, hvis Folketinget skal leve op til de handlingsplaner, vi har vedtaget.

Der er tit en stor mangel på sammenhæng herinde mellem de fine proklamationer og så viljen til handling. Det nytter altså ikke noget at vedtage fine dagsordener om, at vi skal leve op til FN's målsætning om at nedbringe forureningen, hvis man ikke også vil gribe til nogle af de midler, der skal være, for at det kan lykkes. Det gør selvfølgelig ondt på nogle bilister, det forstår vi godt i SF, men et eller andet må vi jo simpelt hen bare gøre, hvis vi skal have løst forureningsproblemerne.

Vi vil også gerne lægge op til en bedre skatte-ligning og restanceinddrivelse, og vi vil udvide arbejdsmarkedsbidraget, så også profitter, der ikke investeres, kommer til at bidrage. Og hvis det bliver svært at skabe enighed om nogle af disse finansieringsforslag, eller hvis skatteministeren mener, at der er enkelte af dem, der efter hans målestok virker uhensigtsmæssige, jamen så lad os kigge i rapporten over skatteudgifter;